

ΔΙΕΘΝΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΤΕΛΩΝΙΑΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Υπό τοῦ κ. Ι. ΦΡΑΓΚΟΥ

Τὸ κατωτέρῳ ἄρθρῳ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Τελωνειακῆς καὶ Δασμολογικῆς Νομοθεσίας καὶ Πολιτικῆς εἰς τὴν Α.Σ.Β.Σ. καὶ Λιευθυντοῦ Τελωνείων κ. I. Φράγκον, ἀπετέλεσεν εἰοήγησην τῆς δοθείσης τὴν 19 Φεβρουαρίου 1951 εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Α.Σ.Β.Σ. διαλέξεως τοῦ Γεν. Λιευθυντοῦ Τελωνείων Γαλλίας κ. G. Degois καὶ παρουσίασιν τοῦ διαπλεοῦς ὁμιλητοῦ. Τὴν ὅμιλαν τοῦ κ. Degois, ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἐξωτερικόν ἐμπόριον καὶ στατιστική», δημοσιεύομεν ἐν συνεχείᾳ.

Τὰ προβλήματα τὰ ὅποια ἀπασχολοῦν τὰς τελωνειακὰς διοικήσεις δὲν ἔμφανεῖσαν διά πρώτην φοράν. Εἶναι πολὺ παλαιά. Υπάρχουν δῆμοις καὶ νέα καὶ δημιέραι δημιουργοῦνται νεώτερα. «Ολα ἔχουν ἀποτελέσει, καὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ ἀποτελοῦν, ἀντικείμενον διεθνῶν συζητήσεων, εἶναι δὲ εὐγερῶς ἀντιληπτά εἰς ὅλους τοὺς ἔχοντας οἰανδήποτε σχέσιν ἄμεσον ἡ ἔμμεσον μὲ τὰς διαφόρους ἐκδηλώσεις, καὶ τὰς ἐλαχίστας ἀκόμη, τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς εἰς τὰ διάφορα Κράτη.

Τὰ προβλήματα ταῦτα, δεδομένης τῆς σημασίας των διὰ τὴν οἰκονομικήν καὶ κοινωνικήν ζωὴν τῶν διαφόρων Κρατῶν καὶ τοῦ φύλου τὸν διοτοῦν διαδραματίζουν εἰς τὴν διεθνῆ οἰκονομικήν δρᾶσιν, διφείλουν νὰ μελετῶνται πρὸς καθιέρωσιν δημοιμόρφων κανόνων, ἀρχῶν καὶ μεθόδων διευκολυντικῶν τῆς διεθνοῦς ἐμπορικῆς ἐπικοινωνίας.

Ἡ πνευματική, ἑτιστημονική καὶ μηχανική ἔξελιξις, ἐξ ἄλλου, ἐδημιούργησε ἀνάγκας, ἀπαιτήσεις καὶ ὑποχρεώσεις, αἱ δοτοῦσαι πρέπει νὰ ἀντικειμενίζονται διεθνῶς μὲ βάσιν τὰς συνεχεῖς μεταβολὰς τὰς ὅποιας ὑφίσταται ἡ ζωὴ τῶν ἀτόμων.

Αἱ τελωνειακαὶ ὑπηρεσίαι τῶν διαφόρων χωρῶν, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ὑπάρχουν ὡς ὕδρανονέμεναι κρατικαὶ ὑπηρεσίαι ἔξυπηρετήσεως τῶν γενικωτέρων ἀναγκῶν ἐκάστης χώρας καὶ τῶν τοιούτων τῆς διεθνοῦς ἐπικοινωνίας, διφείλουν νὰ διαθέτουν μέσα, μεθόδους καὶ ὅργανα ἵσανα νὰ πραγματοποιήσουν τοὺς ἐπιδιωκομένους σκοπούς. Νομοθεσία τελωνειακή καὶ δασμολογικὴ μελετημένη, ἀπλῆ, κατανοῦνται εἶναι ή βάσις ποὺς πραγμάτωσιν τοῦ σκοποῦ τούτου. Μέθοδοι, ἀρχαὶ καὶ κανόνες εὐκόλως ἐφαρμοστέοι, χωρὶς δημιουργίαν ὀχλήσεων, παραπόνων καὶ διαμαρτυριῶν πρέπει νὰ καθιεροῦνται διὰ ταύτης. «Οργανα ἐπαρκῶς κατηρτισμένα ἐπαγγελματικῶς, μὲ ἀλάνθαστον ἡμικονικούτατον, πρωτοβουλίαν καὶ πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς ἔξαιρετηκῆς ἀποστολῆς των, πρέπει νὰ ὑπάρχουν εἰς δλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, διὰ νὰ δίδουν τὴν ἀρμόζουσαν λύσιν εἰς τὴν ἐκάστοτε παρουσιαζομένην περίπτωσιν, μὲ ἀρχῆν τὴν θυσίαν τοῦ λεπτομερειακοῦ πρὸ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος.

Τὰ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ὁργάνων τούτων μέσα πρέπει νὰ εἶναι συγχρονισμένα καὶ νὰ διευκολύνουν τὴν ἐπτλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των καὶ τὴν ἄνετον ἐφαρμογὴν τῶν καθιερουμένων μέτρων. Οὕτονο μόνον καθίσταται δυνατὴ ἡ ἀντικειμενική τῆς τεραστίας αὐξήσεως τῶν λιανῶν ὀχλήσεων καὶ πολυπλόκων διατυπώσεων εἰς ἣς ὑπόκεινται οἱ μετὰ τῶν τελωνείων συναλλασσόμενοι.

Ἄρτια ὁργάνωσις τελωνειακῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀρτία ἐπίσης κατάρτισις τῶν ὁργάνων αὐτῆς ὑποβοηθεῖ κατὰ πολὺ εἰς τὴν νιούθητην ἀρχὴν ἐλευθερωτέρων, ἔξυπηρετητικῶν τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου καὶ τῶν γενικωτέρων οἰκονομικῶν συμφερόντων τῆς χώρας, διότι ἔξασφαλίζει ἐκ παραλλήλου ἀπολύτως καὶ τὴν κατοχύρωσιν τῶν δημιουργικῶν συμφερόντων. «Υπάρχουν ἀξιώματα διέποντα τὴν διεθνή τελωνειακήν νομοθεσίαν, τὰ ὅποια δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραγνωρισθῶν χωρὶς ἐπιζημίας γενικωτέρας συνεπείας. Εἶναι ἐπιβεβλημένη ὡς ἐκ τούτου η ἐν συνδυασμῷ ἴσωσις ὅλων τῶν ἀρχῶν τούτων.

Ἡ τυπικότης καὶ ἡ ἀντιστροφής, ἐξ ἄλλου, ἡ διέπουσα τὴν διεθνή τελωνειακήν καὶ δασμολογικήν νομοθεσίαν ἡ δοτοῦσα ἐκτλήστεται ἐκ πρώτης ὅψεως καὶ ἡ δοτοῦσα βεβαίως ἐπιβάλλεται ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς πλήρους κατοχυρώσεως τῶν πολλαπλῶν συμφερόντων τῶν ἔξυπηρετουμένων διὰ ταύτης καὶ μάλιστα διὰ μέτρων κυρίως προληπτικῶν, πρέπει νὰ γίνεται σὺν τῷ χρόνῳ ἡ πιεστέρα χωρὶς νὰ παραβλάπτωνται τὰ γενικώτερα συμφέροντα τὰ διὰ ταύτης ἔξυπηρετούμενα.

‘Η λύσις τῶν προβλημάτων τούτων, τὰ ὅποια παρουσιάζουν διεθνῆ χαρακτήρα ὡς ἀνωτέρω ἔξεχόν σαμεῖν, ἀποσχόλλει σοβαρῶς καὶ τὴν Διεύθυνσιν τῶν Τελωνείων τῆς Ἑλλάδος.

‘Η πρώτη σκέψις τῆς Διοικήσεως ἐστράφη πρὸς μίαν προσέγγισιν πρὸς τὰς ἄλλας Διοικήσεις τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, αἱ ὅποιαι ἀποτελοῦνται καὶ τὸ πρότυπον εἰς τὴν ἀντιμετώπιον τῶν ξητημάτων τούτων, ἡ δὲ δευτέρα σκέψις τῆς πρὸς μίαν βελτίωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῆς ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως τῶν ὁργάνων τῆς.

‘Η Διοίκησις τῶν Τελωνείων τῆς Γαλλίας, μὲν ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἔξεχοντα Γενικὸν Διευθυντὴν αὐτῆς κ. Ντεγκούά, ἔδωκε δείγματα πλήρους κατανοήσεως τῶν προβλημάτων τούτων, διαπρέψασα εἰς ὅλας τὰς μέχρι σήμερον ἐκδηλώσεις τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς δράσεως.

‘Η συμβολὴ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ κ. Ντεγκούά εἰς τὰς ἔργασίας τοῦ ‘Ομίλου Μελετῶν Εὐρωπαϊκῆς Τελωνειακῆς Ἐνώσεως, ὁ ὅποιος ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτὸν τὰς ἔργασίας τῆς Ἐπιτροπῆς τελωνειακῶν ἐμπειρογνωμόνων, ὑπῆρξε τοιαύτη ὥστε ἡ καρποφόρος ἔργασία τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης νὰ ἀναγνωρισθῇ καὶ εἰκτιμηθῇ διεθνῶς.

‘Εκείνῳ ὅμως τὸ δρᾶτον ἔγινεν ἀντικείμενον τῆς ίδιατέρας προσοχῆς ἡμῶν εἶναι ἡ ἔργασία του εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς ἐπαγγελματικῆς καταρτίσεως τῶν τελωνειακῶν Ὀργάνων τῆς Γαλλίας. Εἰς μίαν ἐγκύρωλιόν του, ἐκδοθεῖσαν κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1948, εἰς τὴν ὅποιαν ἀναπτύσσονται αἱ πολυτοπίκουλοι καὶ σοβαρόταται ὁμοδιότητες τῆς Τελωνειακῆς Ὑπηρεσίας, τονίζει ὅτι διὰ νὰ καταστῇ ἴκανη νὰ ἐπιτηληρώσῃ ὥστε ἡ ὑπηρεσία αὕτη τὴν ἀποστολὴν τῆς μὲ κύρος, μὲ ἀρρίβειαν καὶ μὲ τὴν ἀναγκαίαν ταχύτητα, τὴν ὅποιαν ἀπαιτοῦν αἱ διεθνεῖς συναλλαγαί, πρέπει οἱ τελωνειακοὶ ὑπαλληλοὶ νὰ τύχουν μιᾶς εὐρυτάτης γενικῆς ἐκπαίδευσίς καὶ νὰ ἀποκτήσουν μίαν ἐπαγγελματικὴν κατάρτισην κατά τὸ δικαστὸν ἀρτίαν.

‘Ἐπεξήγησε διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὸν ἐφοδιασμὸν τῆς διοικήσεως «διὰ τοῦ ἀπαραιτήτου ἔξοπλισμοῦ πρὸς ὑγιᾶ διαχείρισιν ἐνὸς ἐκ τῶν σοβαρῶν κλάδων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας». Συγχρόνως ὅμως ἐπέτυχεν ὥστε παρὰ τὴν ἀριθμητικὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τελωνειακῆς ὑπηρεσίας νὰ ἀντεπεξέλθῃ αὕτη εἰς τὴν ἀποστολὴν της καὶ νὰ ἀποφύγῃ τὴν αὔξησην τῆς συνθήσεως τῆς ἐπ’ ὧδε λείπουσαν προσωπικοῦ.

‘Η ἀνεπάρκεια αὕτη τῆς δύγανυκῆς συνθήσεως τῆς Τελωνειακῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἡ ἀδυναμία τῆς προσλήψεως νέου προσωπικοῦ τὸν ὠδησμὸν εἰς τὴν ἐπιδιωξιν «ένδος συγχρονισμοῦ καὶ μιᾶς ἀπλουστεύσεως τῶν μεθόδων ἔργασίας μὲ προοπτικήν, τὴν προσεκτικὴν τελειοποίησην τῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως τῶν Ὀργάνων». Ἐπεδίωξε τὴν ἴκανοποίησην τῶν ἀναγκῶν οὐχὶ διὰ τῆς ποσότητος ἀλλὰ διὰ τῆς ποιότητος. ‘Αντὶ νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν αὔξησην προσωπικοῦ μὴ πεπειραμένου καὶ μή, ως ἐκ τούτου, ἀποδοτικοῦ ἐπεδίωξε τὴν βελτίωσιν τὴν ἐπαγγελματικὴν τοῦ ἡδη ὑπάρχοντος προσωπικοῦ. Αἱ ἐπιδιωξεῖς του, ὀφείλομεν νὰ ὅμολογήσουμεν, ἐπετεύχθησαν διὰ τῆς ἰδρύσεως εἰδικῆς σχολῆς πρὸς μετεκπαίδευσην τῶν ὑπαλλήλων καὶ διὰ τῆς πίστεως πρὸς τὴν χρησιμότητα αὐτῆς, πίστεως τὴν ὅποιαν ἐνέπνευσεν εἰς τοὺς περιφερειακοὺς προϊσταμένους, ἀπὸ τοὺς ὅποιους ἔξήγησε τὴν καλλιέργειαν τῆς νοοτροπίας τῶν ὑπαλλήλων πρὸς μετεκπαίδευσην καὶ πρὸς ἀνταπόκρισην εἰς τὰς προσδοκίας των. Οἱ προϊστάμενοι τῶν ὑπηρεσιῶν, κατανοήσαντες τὸ τιθέμενον πρόβλημα, ἐπεδόθησαν καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸ ἔργον τῆς δημιουργίας «τῶν ὅρων τῶν πλέον εὐνοϊκῶν δι’ ἓνα ἀμονικὸν συντονισμὸν τῶν προσπαθειῶν πρὸς ἐπίτευξιν σκοποῦ ἔξασφαλίζοντος, εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν, μίαν βάσιν στερεάν ἐκπινήσεως καὶ ἀποτελεσματικότητος διαρκοῦς».

Οἱ λόγοι οὗτοι συντελοῦν εἰς τὸ νὰ ἀναζητήσωμεν εἰς τὴν πρώτην αὐτὴν προσέγγισιν μετὰ τῆς Διοικήσεως Τελωνείων τῆς Γαλλίας τὰ μέσα τῆς ἀνορθώσεως τῆς Τελωνειακῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐνχαριστοῦμεν τὸν κ. Γενικὸν Διευθυντὴν Τελωνείων τῆς Γαλλίας κ. Ντεγκούά καὶ τοὺς συνοδεύοντας αὐτὸν ἐκλεκτοὺς συνεργάτας του διὰ τὴν εὐμενῶς γενομένην ἀποδεκτὴν πρόσολησιν καὶ εὐχόμεθα ὅπως ἡ ἐπίσκεψις των εἰς Ἑλλάδα ἀποβῆ καρποφόρος ὅχι μόνον διὰ τὴν τελωνειακὴν Ἑλληνικὴν Ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν γενικωτέραν βελτίωσιν τῶν τελωνειακῶν σχέσεων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Χωρῶν ὡς καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησην τῆς Διεθνοῦς Ἐμπορικῆς Ἐπικοινωνίας. Εἴμεθα πεπειραμένοι ὅτι ἡ ἐπίσκεψις αὕτη θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ἔτι φιλικωτέρων σχέσεων μεταξὺ τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρεσιῶν τῶν δύο χωρῶν, προστιθεμένου οὕτω ἐνὸς ἀκόμη δεσμοῦ εἰς τὴν Ἑλληνογαλλικὴν φιλίαν.